

har vildledt Folketinget, er faktisk ikke ret godt, vil jeg sige til hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Sagt til hr. Thomas Adelskov: Det kan ikke være en hemmelighed for nogen eller være forbigået nogens opmærksomhed, at finansministeren adskillige gange, også i sin redegørelse, har beklaget, at han ikke har overholdt bopælspligten.

Til spørgsmålet om hektarstøtte: Nej, for det, vi skal holde fast i, er jo, at den afgørelse, som Direktoratet for FødevarerErhverv kom med, jo er fra den 12. november 2002. Det er altså længe efter, at det hele var kendt, og finansministeren havde erkendt, at han ikke overholdt sin bopælspligt. Det er jo, som det er.

Derfor er der ikke hold i det, hr. Thomas Adelskov siger om, at hektarstøtten blev modtaget på falsk grundlag. I øvrigt kan jeg også der henvise til redegørelsen.

Jeg har ikke nogen færdig løsning på, hvorvidt og om bopælspligten skal fortolkes løsere, men jeg har i hvert fald noteret mig – det vil jeg da gerne kvittere for – at Enhedslisten jo i sin pressemeddelelse i går skrev, at det måske var nyttigt at kigge på det, således at man også kunne sikre sig, at folk, der havde arbejde langt væk fra deres gård, også havde en mulighed for at passe det. Men den diskussion kan vi jo lade ligge til et andet tidspunkt.

Hr. Keld Albrechtsen spørger, hvorfor finansministeren skubber en advokat foran sig. I mine øjne er det helt fornuftigt, at man får en juridisk vurdering af de faktiske forhold, det er den ene ting. Den anden ting er, at vi jo her taler om finansministerens personlige, økonomiske og bopælsmæssige forhold, og så synes jeg faktisk, det er helt fint, at finansministeren af egen lomme betaler en advokat frem for at bruge skatteborgernes penge på det. Så det synes jeg er ganske udmærket.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Den danske lovgivning er ikke et tagselvbord. De danske love skal overholdes, uanset om man er bistanndmodtager, storbonde eller minister.

Finansministeren har begået lovbrud, men jeg tror, jeg taler på manges vegne, når jeg siger, at det ikke mindst er den efterfølgende tid efter lovbruddene, som har vakt vrede i både befolkningen og Folketinget. Finansministeren har optrådt som sådan en forfulgt uskyldighed. Først

har han afgivet vildledende oplysninger, og derefter er han kommet tilbage og har erkendt sin skyld, men stadig væk har han tilkendegivet både direkte og indirekte, at han fandt, det var højst krænkende og uden grund, at man forfulgte denne sag.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Jens Rohde, hvordan han vurderer finansministerens optræden og tackling af denne sag, efter at lovbruddene er begået.

Dernæst vil jeg også gerne spørge hr. Jens Rohde: Hvor mange gange mener hr. Jens Rohde, at en minister kan overtræde loven inden for det acceptables rammer? Er det f.eks. acceptabelt, hvis det nu viser sig om 3 dage, at finansministeren har begået endnu et lovbrud, som ikke er med i den nuværende redegørelse?

Kl. 19.40

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Jens Rohde, i hvilket omfang man i Venstre har diskuteret, hvad man gør i en sådan situation, hvor ministeren jo ikke som minister har begået fejl eller har misbrugt noget, men har miskrediteret sig i et vist omfang på anden måde. Det har vi jo fortilfælde på. Det vil jeg også skyde på man må have diskuteret i Venstre. Vi har jo tidligere set f.eks. socialdemokratiske ministre, hvor der blev sat spørgsmålstejn ved, om de nu havde noget i deres bagage, som ikke var i orden, at så gik de af med det samme af sig selv. Så viste det sig senere, at der ikke var noget.

Men det, jeg ikke forstår, er, at man ikke i Venstre siger til sig selv: Jamen her er et problem, og derfor er det selvfølgelig ministeren, der løser det ved, at ministeren går af.

Der er noget andet, jeg godt vil høre om. Hr. Jens Rohde bruger korrekt udtrykket, at det er finansministerens redegørelse, men det er så en advokat, der skriver den. Men jeg går ud fra, at det, uanset at det er en advokat, der har skrevet den, er ministerens redegørelse under ministeransvar. Det vil sige, at hvis der er en eneste fejl, kan man ikke skyde en advokat ind under det; det er ministerens fejl.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Den danske landbrugslov er sådan bygget op, at den i forhold til sanktioner ikke er særlig restriktiv. Jeg sagde tidligere, at loven var meget restriktiv, men det er den i høj grad ikke, hvad an-